

הָאֲנָפָה

(מַעֲבָד מִתּוֹךְ "יְלִדֵי טִבַּע הַדְּבָרִים", גְּלִיוֹן 63)

- 1 אֲנָפָה אֲרַכַּת רַגְלַיִם טִיְלָה עַל שְׂפַת הַנַּחַל. בְּמַיִם הַרְדּוּדִים שָׁטוּ לָהֶם דָּגִים
שְׂמַנִּים מִן הַסּוּג הָאֶהוּב עָלֶיהָ בְּיוֹתֵר, אֲבָל הָאֲנָפָה לֹא הֵיְתָה רְעֵבָה בְּאוֹתוֹ רָגַע,
לְכֵן לֹא טָרְחָה לְפַתֵּחַ אֶת מַקּוֹרָהּ הַחַד וְלִשְׁלוֹת אוֹתָם מִן הַמַּיִם.
- 5 כְּעֵבֶר זְמַן-מָה, כְּשִׁחְשָׁה הָאֲנָפָה בְּרַעֲב קָל, כָּבֵר הֵיְתָה לְהַקֵּת דָּגִים אַחֲרֵת
לְרַגְלֶיהָ. הָיוּ אֵלֶּה דָּגִים בֵּינוֹנָיִים בְּגִדְלָם, אֲבָל לֹא טְעִימִים בְּמִיחָד.
- הָאֲנָפָה הִחְלִיטָה לְחַכּוֹת. "עוֹד מַעֲט יִגִּיעוּ בּוֹדְאֵי דָּגִים טוֹבִים מֵהֶם, לֹא אֶטְרַח
בְּשִׁבִיל אֵלֶּה," אָמְרָה לְעַצְמָהּ.
- 10 כְּעֵבֶר שְׁעָה קְלָה כָּבֵר הֵיְתָה הָאֲנָפָה רְעֵבָה כְּהֶגֶן, אֲבָל בְּמַיִם שָׁחוּ רַק דָּגִיגִים
קִטְנִטְנִים, מִן הַסּוּג הַפְּשׁוּט... "אֵלֶּה אֵינָם שְׂוִים שְׂאֲכוּפָף אֶת צִנְאָרֵי לְמַעַנָם,"
אָמְרָה הָאֲנָפָה בְּגִאוּהָ.
- בְּסוֹפוֹ שֶׁל דְּבַר, נֶאֱלָצָה הָאֲנָפָה לְהַסְתַּפֵּק בְּחִלְזוֹנוֹת וּבְתוֹלְעִים. דָּגִים - מְשׁוּם
סוּג - כָּבֵר לֹא נִרְאוּ בְּמַיִם, וְהַגְּבֵרֵת הַמְּכַנְנֶקֶת הַסְתַּפְּקָה בְּמָה שֵׁישׁ.